

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMĂNE A ARADULUI

Răvaș.

Din anul 1920, când s'a lichidat marele războiu, toate statele din lume fac cele mai uriașe eforturi pentru garantarea păcii. Idealul de pace, de solidaritate și de înfrățire universală — indiferent de deosebirile etnice și religioase, — n'a avut nici când atâția partizani, ca în zilele noastre.

În ciuda pacifiștilor din lumea întreagă, asistăm la zădărnici eforturi pentru crearea păcii. Cauza? Atmosfera de nesiguranță, de nesinceritate și nelăcredere a tuturor statelor din lume, unele față de altele.

Truda cea mai asiduă și mai vizibilă pentru pacificarea lumii, o depune „Societatea Națiunilor”, cu sediul în Geneva, în care societate sunt reprezentate toate statele de pe globul pământesc. Acasă la ele însă aceste state în taina laboratoarelor și la adăpostul granițelor, pregătesc pe tăcute cele mai înfricoșate arme de distrugere și de nimicire a omului și a civilizației umane. Spionajul statelor, unele față de celelalte, este organizat pe o scară așa de întinsă și cu atâta rutină, cum n'a mai fost decând există lumea. De ce? Pentru că toate statele se tem unele de altele. Alianțele lor nu au la bază forța motrică pe care nu o pot birui nici tunurile cele mai formidabile dela fabrica „Skoda”. Piloții pe cari societatea națiunilor se căznește să fortifice pacea, după care oftează întreaga omenire, sunt slabi și șubrezi. Nu conțin în sine chiagul, idealul mai înalt și nobil isvorât din principiile sfinte, răspândit în lume de Cel crucificat pe muntele Golgota.

Reprezentanții marilor state la „Societatea Națiunilor” vor trebui să se inspire și să-și sondeze forțele sufletești pentru pacificarea lu-

mii, din isvorul nesecat al perceptelor Mântuitorului Hristos. Căci flacăra din care țâșnesc razele unei adevărate păci asupra pământului, nu se găsește nici la Geneva, nici la Roma, nici la Londra, ci pe muntele Golgota.

Acordul între România și Jugoslavia.

Îngrijirea ce o poartă biserica ortodoxă din țara noastră pentru românii din Jugoslavia, s'a manifestat prin faptul încheerii convenției recente între cele două state prietene și aliate. Acordul încheiat hotărăște, că situația bisericească dela noi și din Jugoslavia să fie pusă pe temeluri de drept și de dreptate, întărindu-se astfel și mai mult legăturile necesare de alianță și prietenie între două popoare creștine ortodoxe.

Convenția dispune ca biserica iugoslavă din Bănatul românesc și biserica română din Bănatul iugoslav își păstrează autonomia națională, având fiecare organizația sa eparhială sub conducerea unui vicar episcop.

Vicarul sârb din România, cu reședința în Timișoara, are sub jurisdicția sa parohiile sârbești din Bănatul românesc; vicarul român din Jugoslavia, cu reședința în Vârșet, are sub jurisdicția sa parohiile românești din Bănatul iugoslav.

Vicarul vor fi supuși autorității unui sinod delegat, compus din 4 membri, din cari 2 ai Sfântului Sinod din București, 2 ai Sfântului Sinod din Belgrad. Fiecare vicariat va avea adunare eparhială, cu statute și regulamente de organizare. Titlul de vicar va fi: „Vicar episcop al bisericii ortodoxe române din Bănatul iugoslav”, respectiv: „Vicar episcop al bisericii sârbești ortodoxe sârbe din Bănatul românesc”.

Încheierea acordului o salutăm cu bucurie în speranța fermă, că dispozițiile sale vor fi aplicate spre folosul și progresul credincioșilor creștini ortodocși din ambele țări.

Pe tărâmul bisericesc, dar și pe cel școlar, nu mai puțin în ceea ce privește libertatea de presă, românii de pe teritoriul sârbesc, 150 mil de oameni, au să fie împărtașiți de aceleași drepturi, de care se bucură cetățenii de naționalitate sârbă din statul român.

Maica Domnului și răbdarea creștină.

De multe ori auzim întrebându-se oamenii unii pe alții, ce este viața omenească? Unii, cari înclină să vadă toate lucrurile în culoarea negrului, spun, viața este un lung șir de suferințe, că viața noastră este lăsată de Dumnezeu numai pentru petreceri, omul nu trebuie să facă altceva decât omida să mănânce și guste tot ce-i iese în cale și apoi să-și petreacă viața ușor și plăcut.

Dar viața nu este nici ceva totul negru, nici ceva totul roz-alb. Viața omenească, dacă vrem să nimerim adevărul, este o datorie cu trei ramuri. Avem datorie în primul rând față de Părintele Ceresc, în al doilea rând avem datoria față de noi înșine și avem datorii față de toți oamenii din lume.

Nu ar folosi nimic, oricât am vorbi oamenilor de datorii, dacă ei nu le înțeleg cu mintea și nu le primesc cu inima.

Nu este datorie pe lume care să nu-și aibă partea sa de asudoare, de amărăciune și poate partea sa ghimpoasă, dar tot așa de adevărat este că datoria are și părți dulci, părți cari îți sporesc și puterile trupesti și puterile sufletești.

Cât e de gustoasă nuca și totuși copilul care a mușcat din coaja nucii, o aruncă îngrozit de gustul ei. Tot așa fac oamenii cu datoriile lor singuraticе și cu totalitatea datoriilor, care este însași viața, o gustă pe dinafară și sămburile îl aruncă.

Un colonel japonez a spus unui general al nostru, care s'a uimit de copiii mulți ai japonezilor: „Avem copil mai mulți decât ne potesc dușmanii“.

Japonia este foarte departe de noi, dar bunul ei nume s'a răspândit de mult și se ține tot la înălțime. Mulți copii cer multe jertfe. Copiii trebuiesc hrăniți, copiii trebuiesc spălați, grijiți, păziți, dar mama japoneză are răbdare pentru toate aceste datorii și din răbdarea acestei mame japoneze răsare gloria și puterea întregii nații japoneze. Și să nu se creadă că mama japoneză cu mulți copii este o ființă nenorocită. Oh nu, dânsa este cea mai fericită

între celelalte ființe, fiindcă nu-și petrece timpul cu minciuni și cu petreceri efemere, ci dă neamului ei strălucire și vigoare prin copiii ei viteji, sau muncitori sau savanți.

Numai acolo poate să fie viața valea plângerilor, unde oamenii admit frumseța împlinirii datoriilor a căror lanț o formează viața, dar nu au răbdarea necesară la împlinirea acestor datorii și de aceea fac un pătrar sau jumătate din drumul vieții și partea cealaltă nu există pentru ei.

Un popor poate fugi din fața dușmanului. Fuga e rușinoasă dar sănătoasă. S gur, poporul care nu vrea să ieie asupra sa datoria de a se apăra, a scăpat ușor, dar în primul rând și-a pierdut demnitatea, în al doilea rând toate bunurile lui materiale și în al treilea rând nu a cunoscut plăcerile superioare ale unei tinute eroice.

La Trafalgar, Nelson pierе cu ostașii săi, dar ei mor ridicați de sentimentul că au salvat onoarea patriei.

Martirii creștini sunt îmbiați cu mari onoruri, dacă se lapadă și hulesc pe Dumnezeu lor creștin, dar ei prin răbdare înving chiar și moartea, nu coborându-se în noroiul trădării, ci ridicându-se la Dumnezeu.

Mulți creștini și multe creștine de azi încep cu mintea datoriile cari li se impun, dar nu au răbdarea atât de necesară la împlinirea lor și fără răbdare nu se poate împlini nici o datorie. Oameni și națiuni, cari nu au răbdarea care se cere la împlinirea datoriilor, vegetează sau pier, aceste ființe vor vorbi poate chiar foarte frumos, dar de faptuit nu vor făptui niciodată, și credința fără fapte moartă este.

Dela mame învață un neam atât de frumoasa virtute a răbdării. Mama însăși este un erou al răbdării, răbdarea îndelungată este o parte considerabilă din ființa ei.

Mama, care nu a căzut din aceasta virtute, nu numai că dăruiește neamului copii, dar și îi înzestrează cu calitatea nobilă a răbdării, care duce la toate faptele mari.

O mamă, care nu cunoaște virtutea răbdării și totuși are prunci, nu poate da decât dezertori dela datorie, fie dânsese legate ori de câmpul de luptă, ori de atelier, ori de familie, ori de școală, ori de biserică.

În privința fundamentalei calități pe care trebuie să o aibă fiecare mamă, fiindcă altcum nu este mamă, în privința răbdării, de conducătoare, de ajutoare, nu poate servi altcineva, decât Maica Domnului.

Curată ca un crin, blândă ca un porumbel, Maica Domnului 33 ani de zile, cât a stat

Fiul ei sfânt pe pământ, a răbdat mai mult decât orice căpitan de oaste sau mucenic. Nu găsim în întreaga ei viață cât a petrecut-o pe pământ, un singur cuvânt de nerăbdare. Maica Domnului, împreună cu Fiul ei sfânt, aveau puterea nemărginită pe partea lor. Un singur semn ajungea și lumea aceasta ori se cufunda, ori se sfărâma în nenumărate bucăți și tot Maica Domnului, pe lângă atâtea și cât de amare nedreptăți și suferințe, nu și-a pierdut răbdarea, a răbdat până în sfârșit, dând un înalt și vecinic exemplu mamelor cum au să se poarte în viață.

Mama care nu cunoaște virtutea răbdării de geaba ar cunoaște toate virtuțile din lume, fiindcă fără răbdare ar fi pierdută și dansa și neamul ei întreg.

De aceea, scumpe mame, zilnic vă adresați Maicei Domnului cu cele mai fierbinți rugăciuni, să întărească în voi virtutea răbdării, fiindcă voi zilnic aveți lipsă de aceasta virtute, dar mai ales aveți lipsă să o transplantați în sufletele copiilor voștri, cari numai așa pot să-și facă viața un lanț de datorii împlinite cu plăcere.

Elena Dr. Ciorolanu
protopopeasă.

CRONICA POCĂIȚILOR.

Botezul unei mirese.

Din comuna Chier primim știrea că, în ziua de 11 Februarie a. c., a primit taina sfântului botez în biserica noastră femeia Lucreția Suciu în etate de 25 ani.

Noua creștină ortodoxă este născută din părinți bapțiști; mama ei era o sectară fanatică, care nu îngăduia fetiței sale să se apropie de biserică, ori să se împretinească cu fetițe de religia noastră.

Lucreția Suciu, însă, avea încă de pe băncile școlii o dragoste tot mai potențată către biserica noastră ortodoxă.

La orele de religie când preotul din loc Ispas Ioan explica școlărilor frumuseța cultului nostru și suferințele îndurate de Biserica ortodoxă în cursul veacurilor, eleva Lucreția Suciu, deși sectară, își arăta iubirea către religia ortodoxă și în ascuns venea la biserica noastră și se ruga ferbinte la picioarele Domnului Hristos. Devenind fată mare, Lucreția a declarat că ei îi șoptește un glas tainic, să se căsătorească numai cu un creștin ortodox. Ziua cununiei a fost fixată pe data de 11 Februarie.

Părintele Ispas o pregătea sufletește pentru primirea tainei sfântului botez.

Mireasa și-a manifestat dorința, că ea dorește să fie botezată în credința cea adevărată, în sfânta biserică în mod public, chiar înainte de-a pași la taina sfintei cununii.

La botezul și cununia acestei mirese au participat credincioși mulți, căci în satul Chier era un eveniment mare. A fost un moment impresionant, când în cursul sfântului botez, la întrebarea părintelui Ispas, dacă noua creștină se lapadă de duhurile rele și de erezile sectare, mireasa a răspuns cu glas emoționat că simte o mare fericire când aici în sf. biserică face declarație în fața lui Dumnezeu, că simte o ușurare, că se poate desface de toate legăturile ce le mai avea cu sectarii „pocăiți”, și face vot solemn că îmbrățișează credința cea adevărată cu toată căldura sufletului ei. Azi Lucreția Suciu din Chier, este una dintre cele mai evlavioase femei din acest sat, și exemplul ei îl vor urma curând și alți sectari.

Relevăm faptul acesta pentru că de 20 ani, când părintele Ispas conduce parohia din Chier, acest botez este al șaptelea. Dar îl relevăm și pentru motivul că, până aici, trecerile dela sectari la noi, în aceasta comună să făceau mai mult în tăcere.

Lucreția Suciu însă a revenit la religia strămoșilor săi, fără genă, cu fruntea ridicată și cu sufletul plin de fericire.

Ad. Nr. 1879/1933.

Programa spovedirilor și a sfintei împărtășiri,

proiectate pe zilele de 1—2 Aprilie 1933, pentru tineretul dela Școlile secundare și profesionale din Arad.

I. Sâmbătă la 1 Aprilie 1933:

1. La ora 8^{1/2}, *concentrarea în catedrală* a tineretului dela: cele două licee, gimnaziu, școala normală, școlile de comerț, profesională și arte și meserii.

2. *După concentrarea* studenției va urma:

a) Cuvântul P. Sf. Sale Părintelui Episcop către tineret și împărtășirea arhierestel binecuvântări.

b) Cetirea rânduielii sfintei Mărturisiri;

d) *Elevule* prezente dela toate școlile se vor retrage, sub conducerea C. S. Părintelui prof. de religie N. Țandru la paraclisul internatului eparhial de fete, unde se va face mărturisirea.

3. *Pentru elevi* se designează pentru mărturisiri biserica catedrală și biserica din cetate, dupăcum urmează:

a) în *catedrală* se vor spovedi, mai întâi, clasele I—III băieți dela licen, gimnaziu și normală; — apoi

toate clasele dela școala de comerț pentru băieți și toate clasele școlii de arte și meserii;

b) Iar in Cetate; restul claselor de băieți dela liceu, gimnaziu și normală.

4. La mărturisire ve veni fiecare elev (elevă) cu câte un bilețel, scris legibil, care va cuprinde numele de botez și cel familiar, precum și clasa ce o cercețează. Catihetii vor îngriji, ca aceste bilețele să fie stampilate în prealabil cu sigilul școlii respective, pentru a le prezenta duhovnicilor. Aceștia vor reținea bilețelele, pentru a le pune la dispoziția catihetilor.

5. Mărturisirile se vor începe eu clasele inferioare. Ele se vor putea face și colectiv pentru clasele I—III dela licee, dela școala normală și dela gimnaziu, și tot așa și la clasele I—II ale școlii profesionale de fete. Totuși catihetii vor insista, ca întrucât elevii sau elevele din aceste clase ar fi mai vârstnici, ori mai doritori de o mărturisire mai din adins, să se alăture la grupul mărturisirilor individuale.

6. După ce s'au sfârșit de către catihetii spovedirile colective, elevii din clasele și școlile avizate cu mărturisirile la biserică din Cetate, se vor desface, ieșind din catedrală în grup, asistați de profesorii de religie, pornind la locul spovedirei.

7. Spovedirile individuale se vor începe cu clasa cea mai de jos, până se isprăvește cu toate clasele,

în mod succesiv. Fiecare va putea să se spovedească la oricare dintre duhovnicii de față

8. In timpul cât țin spovedirile individuale la catedrală și în cetate, câte doi, sau mai mulți studenți, anume instruiți de catihetii spre acest scop, vor ceti în auz obștesc „Canonul sfintei împărțări” și molitvele euharistice, eventual și câțiva Psalmi mai frumoși (după ediția P. Sfințitului Nicodim).

9. La spovedirile individuale se va proceda potrivit: nici prea grăbind, nici prea zăbovind cu întrebările duhovnicului, ci trecând cu mărturisirile și în timpul de după masă, iar pentru ca tineretul să poată veni deplin orientat și pregătit înaintea scaunului mărturisirii, — profesorii de religie vor avea să utilizeze ora de religie, preme gătoare mărturisirilor, în așa fel, ca să-i deprindă pe elevi (eleve) cu examinarea conștiinței și îndemnând ca, pentru mai bună utilizare a timpului, fiecare să și facă scurte însemnări despre cele ce va avea de mărturisit. Tot atunci, profesorii de religie să invite prin elevi, pe părinții și îngrijitorii lor, să-si facă rost de a asista și dânsii la ritualul comun al mărturisirii și la slujba sfintei împărțări, dacă numai o pot face.

10. După consultația cu părinții, profesorii de religie și cu d-nul președinte al consiliului interșcolar local, s'a făcut următoarea distribuție :

a) La catedrală (după spovedirea colectivă a celor mici, la liceu 159 ; la normală 20 ; la gimnaziu 90, de tot 269, prin profesorii lor de religie).

I. P. Cuv. Sa arhim. Policarp Morușca	} pt. școlile :	
P. C. Sa Dr. Gheorghe Ciuhandu		Comerț, băieți cl. I—IV: 110 elevi
C. Sa Pr. Virgil Mihulin		Arte și Meserii „ I—V: 76 „
C. Sa Pr. Aurel Pârvu		Gimnaziu, . cl. IV: 13 „
		<u>De toți 199 elevi</u>

b) In biserică din Cetate :

C. Sa Pr. Sabin Stefea	} liceu, băieți cl. IV—VII : 104 elevi	
C. Sa Pr. I. Hălmăgean		
C. Sa Pr. T. Gheorghiu		
C. Sa Pr. Dr. I. Petreună		
C. Sa Pr. Dr. S. Șiclovan		
		normala, băieți cl. I—IV : 109 „
		<u>De toți 213 elevi</u>

c) La paraclisul internatului (după spovedirea colectivă a celor 141 fete de liceu și 53 dela profesională, de tot 194).

C. Sa Pr. N. Țandru	} liceu fete cl. IV—VII : 53 eleve	
P. C. Sa Dr. T. Botiș		
P. C. Sa Dr. N. Popovici		
		comerț fete cl. I—IV : 48 „
		Profesionala cl. III—V : 19 „
		<u>De tot 120 „</u>

Spovediri individuale : 532
 „ colective (269 plus 194) 463
in total 995

II. Duminică, în 2 Aprilie:

Va urma împărțirea euharistică.

1. La paraclisul internatului va sluji stănta li-

turghie Păr. prof. de religie Nicolae Țandru, împărțind pe toate elevele avizate a se spovedi la acel paraclis.

2 In biserica din Cetate vor slugi sfânta liturgie ceilalți trei profesori de religie, împărțind pe elevii tuturor școalelor de băieți.

Serviciul liturgic va trebui început așa de cu vreme, ea tineretul, la o biserică și la cealaltă, să nu trebuiască să prea întârzie cu sf. împărțire, cu dreaptă socotință la cei mai tineri sau mai slabi dintre elevi.

3. Tineretul va trebui să rămână în biserică până după ce l-se va fi cetit, după sf. împărțire, molitva scurtă „Truful Tău cel sfânt“ dela molitvele după sfânta împărțire.

Misiuni religioase în Izvin.

Intre multele rele, cari bântue, ca o molimă, liniștea satelor, sunt fără îndoială: necredința, confesionalismul și sectarismul.

Boala necredinței atacă mai vârtos satele din apropierea orașelor, dela cari, prin imitație, împrumută, mai mult din ceace este vicios.

Comuna Izvin, așezată pe malul drept al canalului Bega, în raza de răsărit a orașului Timișoara, ca toate comunele de pe lângă orașe, a avut prilej de sminteală în ale necredinței.

Pe deasupra, dela anul 1831, de când cele 66 suflete s'au deslipit de sânul bisericii ortodoxe — prin obiceiuita „stăruință“ unietă, — a protopopului Dobra din Timișoara, Izvinul a devenit și un permanent și regretabil teren de frământări și sfășieri confesionale între frați.

Câte lucruri bune, creștinești, nu s'ar fi putut realiza, cu energia și timpul risipit în „stăruințele“ depuse de unieți, în cei 102 ani, ca să se sporească și pestreacă numărul celor 66 apostazi și ce minime rezultate! Dar minoritarii romano-catolici, aciuși acolo în vremea din urmă, completează și „strâng“ rândurile.

Ce dureros, că înalta chemare a bisericii lui Hristos prin „stăruințe“ de acaparare, în loc să rămână la înălțimea misiunii de încredințare, este coborâtă pe un scăzut teren confesional.

Pe lângă aceasta dureroasă desbinare între frați, — numită prin contradicție „unire“, — se mai ivesc printre dubioase elemente de periferie, desechilibrate sufletește, în plus și noi încercări de tulburare și amăgire sectară.

În butul tuturor „stăruințelor“ confesionale și amăgirilor sectare, poporul credincios se simte însă legat sufletește de biserica moșilor și strămoșilor lor, care este cea ortodoxă.

Cel ce privește mai de aproape și obiectiv stările produse de astfel de frământări și potrivește tabloul în perspectiva realității, se poate convinge ușor,

că și oamenii sunt ca și grâul, care dacă este curat și sănătos se așează și rămâne la vatră și numai pleava și pospaiul este smuls și risipit de vânt.

Pentru întărirea credincioșilor în cele sufletești, la cererea C. Preot Tr. Ilie și Tr. Pelea de acolo, cu înalta binecuvântare a Prea Sfinției Sale Părintele Episcop Grigorie, s'au făcut misiuni religioase în zilele de 4 și 5 Martie.

Încă în ziua de 4 Martie (Sâmbătă) au ajuns în comuna P. C. Sa păr. Zenovie Brădean misionarul eparhial și Păr. M. Șora. La serviciul vecerniei, la care a dat răspunsurile corul plugarilor de acolo sub conducerea dirigentului inv. St. Ștefan, păr. M. Șora a rostit o alocuție de pregătire pentru sfânta mărturisire, după care s'au mărturisit, pe lângă elevii de școală, și un număr mare de credincioși.

Seara la serviciul pavecerniței păr. misionar eparhial rostește o puternică predică despre credința în Dumnezeu.

Duminecă în 5 Martie serviciul sf. liturghii a fost pontificat de Prea Cucernicia Sa păr. Dr. Patriche Țucra, protopopul Timișoril, asistat de P. C. preoții Zenovie Brădean misionarul eparhial și Constantin Micu paroh în Bucovăț și preoții locului Traian Ilie și Traian Pelea și diaconul protopopesesc Alexandru Bocșianu. A predicat păr. misionar Zenovie Brădean.

După vecernia din 5 Martie, la care au servit păr. Constantin Micu, păr. M. Șora și diaconul ceremonial Alex. Bocșianu, și la care a dat răspunsurile corul plugarilor de acolo, sub conducerea păr. Traian Pelea, s'a ținut — în sala festivă din loc — ședința cercului religios „A. Șaguna“, și a cercului cultural „Astra“.

În cadrul unui frumos și variat program de cântări și declamări, dat de corul plugarilor și elevii de școală sub conducerea păr. Tr. Pelea, au conferențiat din partea Cercului religios păr. M. Șora despre rolul bisericii ortodoxe în viața neamului, și datorințele credincioșilor față de ea și Dl. Dr. Ioan Corcan despre tuberculoză, din partea „Astrei“.

În cuvântul de încheiere al misiunii, păr. protoiereu Dr. Patriche Țucra, cere binecuvântarea Cerului peste bunele gânduri ale credincioșilor de neștrămutată credință în Dumnezeu și alipire către sfânta biserică ortodoxă.

Dea bunul Dumnezeu, ca sămânța cuvântului divin să rodească însutit.

Tie Flaviu

Citiți
«Biserica și Școala»

Iubileul „Patriei“

Numărul jubilar, de 15 ani, al „Patriei“, a apărut în cursul zilei de 26 Martie a. c. atât prin bogăția lui de pagini — 52 — cât și mai ales, prin importante colaborări ce le are, poate fi considerat ca un adevărat eveniment de presă, în viața gazetăriei românești din Ardealul de după unire. Sute de nume ale fruntașilor politici din Ardeal și Banat și ale fruntașilor scrisului și presei românești, s'au întâlnit în cursul acestor cinsprezece ani de apariție în coloanele uneori puține, alteori multe, ale „Patriei“.

Sute de nume se întâlnesc și acum în acest număr jubilar, care rezumă în linii distincte drumul drept pe care a mers totdeauna confratele nostru dela Cluj.

Spicim dintre cei cari colaborează la „Patria“ jubiliară, numele dlor: Iuliu Maniu, Al. Vaida-Voevod, Ion Mihalache, Ștefan Ciceo-Pop, V. Madgearu, A. Vlad, Mihail Popovici, D. Gusti, E. Hațieganu, Sauciu-Săveanu, P. Halipa, D. Bogoș, P. Andrei I. Popp, M. Ghelmegeanu, M. Șerban, Gh. Pop, D. Manu, o mulțime de parlamentari, de profesori, de oameni de cultură, cum și actualii și foștii redactori și colaboratori.

Și, în frumoasă tradiție ardelenească, „Patria“ festivă are pe o pagină întreagă binecuvântarea ambelor biserici românești din Ardeal, prin articole și urările I. P. S. S. Mitropolitului Vasile Suciu al Blajului și ale P. S. L. Episcopii: R. Ciorogariu, N. Ivan, Comșa, Niculescu, Hossu și Russu.

În numărul jubilar al „Patriei“ P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie a publicat rândurile de mai jos:

Dorința unui Episcop ortodox

Un ziar trebuie să fie pentru cetitorii săi, ca o grădină plină de flori dătătoare de sucuri aromate pentru mierea albinelor harnice.

Din inimă doresc ziarului „Patria“ ca precum în trecut, așa și în viitor să fie o asemenea grădină a florilor spirituale, înflorite din solul tradițiilor noastre religioase, naționale și culturale în slujba consolidării scumpei noastre țări.

Arad, 31 Ianuarie 1933.

INFORMAȚIUNI.

Personale. P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie a sosit dela București, joi dimineața, în 23 l. c.

Conferințe religioase. În zilele de: Luni în 27, Marți în 28, Joi în 30 și Sâmbătă în 1 Aprilie, a. c. seara la ora 7, preoții noștri dela parohiile din Arad, țin conferințe în sala liceului Moisa Nicoară. Publicul este invitat să participe în număr cât de mare la aceste conferințe, ce pregătesc sufletele pentru praznicul Sf. Paști.

Ședințele Sfântului Sinod au continuat, în sesiunea actuală, să se ocupe de un întreg șir de chestiuni puse la ordinea zilei.

S'a aprobat convenția încheiată cu Iugoslavia, privitoare la rezolvirea intereselor spirituale ale românilor din Banatul sârbesc și ale sârbilor din Banatul românesc.

S'a comemorat centenarul nașterii lui D. A. Sturza, fost președinte al Academiei Române și președinte al consiliului de ministri, bărbatul de stat care a adus mari și bune servicii țării și neamului.

S'a fixat ziua de 21 Mai a. c. — Sfinții Constantin și Elena — pentru reînnoșirea osemintelor voevodului Constantin Brâncoveanu, cu care prilej se vor face mari serbări religioase.

S'a încuviințat colecta în Ardeal pentru ridicarea bisericii ortodoxe la Blaj.

S'a discutat situația consilierilor referenți și s'a decis că aceștia nu pot ocupa alte funcțiuni decât cea de consilier.

S'a desbătut chestiunea anulării unor mandate ale alegerilor eparhiale ș. a.

Sf. Sinod a hotărât prorogarea sesiunii pentru o dată, care se va statori în urmă.

Metaniile pe care le facem în timpul postului, în legătură cu rugăciunile de umilință a bisericii, sau drept canon rânduit de duhovnic la mărturisire, ar putea fi privite de unii cu neîncredere, ca fiind o simplă mișcare a corpului, neputând avea decât însemnătatea unui exercițiu de gimnastică.

Fără îndoială că valoarea acestor semne de a-dâncă evlavie și smerenie, nu le-o poate da numai simpla înghințare a trupului, dacă nu este însoțită în același timp și de zdrobirea sinceră a inimii.

Metania însemnează supunere, ascultare și plecându-ne până la pământ în fața lui Dumnezeu, ne recunoaștem nimicnicia, înaintea celui atotputernic și veșnic. Deaceea creștinul, în ori ce situație ar fi, ca bogăție sau autoritate lumească, în clipa când face metania și atinge cu fruntea pământul, să-și amintească că mai curând sau mai târziu, se va reîntoarce în pământul din care a fost luat.

În fața potirului se perindă în tot timpul acestui post, cu lumânări aprinse în mână, bunii creștini spre a primi Sf. împărtășanie. În trupul nostru de carne și de sânge, supus întinării și periculi, turnăm o linguriță din altoiul sfânt al trupului și sângelui Mântuitorului, care s'a ridicat deasupra păcatului și a morții.

În felul acesta ne pregătim puțin câte puțin, spre a face ca în trupurile, cași în toate simțirile noastre, să circule seva sfântă din tulpina celui care ne-a spus: „Eu sunt tulpina, iar voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în mine și în cine rămân eu, aduce roada multă, căci despărțit de mine, nu puteți face nimic“ (Ioan 15—5)

Știre ziaristică. A apărut cu data de Martie 1933 primul număr al revistei lunare, *Viața Monahală*, sub îngrijirea și conducerea unui comitet de redacție compus din P. P. profesori ai școlii călugărești din Sf. Mănăstire Cetățuia Iași. Director fondator, al acestei reviste religioase ilustrate, este Protos. Teodosie Bonteanu.

Publicația dela Iași are un caracter de generalitate asupra vieții monahale din România întregită. Primul Nr. are bogat sumar: Foloasele aduse de mănăstiri, dări de seamă asupra reorganizării vieții monahale, din istoria muzicii bisericești, recenzii, cronice ș. a. *Viața Monahală* izbuteste astfel să umple un gol, în activitatea bisericească de azi. Abonamentul: 120 lei pe un an, un număr 10 lei. Redacția și administrația: Sf. Mănăstire Cetățuia Iași.

BIBLIOGRAFIE.

Curs de catihetică, sau metodică religiei, de Dr. Petru Barbu. Ed. III. Caransebeș 1933.

Cartea încercatului pedagog dela Caransebeș apare în ediția a treia la timp foarte potrivit și are menirea înaltă de a îndruma pe preoții-catihetici în munca grea a catehizării generației tinere din școlile primare. Edițiunea aceasta se deosebește de celelalte prin câteva schimbări în text și prin adăsurile noi, cari sunt în favorul cărții zidite pe temelul unei munci și experiențe îndelungate. Autorul își dă silința să prezinte un manual corespunzător științei și recerșinelor pedagogice (ex. școala activă) „care trece — precum spune în prefața cărții — marginile ortodoxiei cu teoriile sale referitoare la învățământul religios”. Temerea aceasta de inovații pripite este foarte justă mai ales în zilele noastre, când insuficiența unilaterală pentru tot ce este strein și nou face pe mulți să treacă dintr'un extrem într'altul.

În momentul de față se ține seamă de încercările pedagogiei contemporane pentru realizarea unei catehizări, care are ca scop formarea de caractere religioase-morale. Când se folosește de rezultatele pedagogiei moderne autorul păstrează față de acestea rezerva impusă de experiența unei vieți jertfite în îndrumarea viitorilor preoți.

L'Ortodoxie

de arhiepiscopul Serge Bulgakoff.

F. Alcan, 1932, pg. 271, pr. 15 fr.

Fostul profesor al Universității din Moscova și actualul prof. dela Institutul rusesc de Teologie ort. din Paris, arhiepiscopul Sergie Bulgacov, în opul acesta de mult așteptat, redă cu multă competență caracterul dogmatic mântuitor al Bis. Ort.

Fără să facă istorie, autorul se adâncește 'n căldura și 'n esența Bis. Ort. pentru ca leșind deasupra lor, să ne exteriorizeze senzațiile psihice pe care le-a avut și le are, prin reflexiuni personale asupra celor văzute, simțite sau trăite de dânsul în balzamil Ortodoxiei.

În continuare, autorul ne înșiră cu aceeaș competență, în capitole magistrale și prin prizmă strict Ortodoxă: unitatea Bis., sfințenia, sacramentele, cultul, mistica și etica Bis. Ort. precum și raportul între Bis. Ort. și Stat; apoi eshatologie, Ortodoxia față cu eterodoxia, etc., lămurind în cap. acesta din urmă punctele esențiale ale Ortodoxiei, justificând elementele deosebitoare de caracterul și de filiața celorlalte confesiuni.

Acest tratat de dogmatică, umple un gol simțit în literatura teologică Ortodoxă. Autorul lui, savantul profesor S. Bulgacov și-a dat de altfel încă mai de mult certificatul puterii, competenței de a scrie.

Salutăm cu deosebită bucurie apariția noului tratat de dogmatică al profesorului S. Bulgacov, considerându-l de o importanță ce nu se lasă neglijată în fața literaturii teologice, iar bibliotecile ort. își fac față de a primi în sânul lor o operă ca cea semnalată aici.

P. Deh.

Publicațiune de concurs.

Consiliul parohial al parohiei ortodoxe române din **Timișoara Cetate** publică concurs, pentru întocmirea planurilor de zidire a bisericii din aceasta parohie, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Biserica este proiectată a se zidi pe terenul viran dintre Bulevardul Regele Ferdinand și Bulevardul Principele Nicolae, vis a-vis de Palatul Szecheny și Cinematograful „Capitol”, cu o suprafață de 1 jugher 1456.4 stj. pătr.

2. Biserica va fi construită în stil bizantin cu caracter românesc, având capacitatea pentru 1500 persoane.

3. Întreaga construcție, inclusiv pictura, mobilier, iluminatul electric, candelabre, eventual calorifer și clopote nu va întrece suma de 18.000.000 Lei (opt-sprezecemilioane lei).

4. Reflectanții vor prezenta toate schițele în scara 1:200, cu fațade și secțiuni în număr suficient, cu un deviz aproximativ, calculat după metru cubic și o scurtă descriere tehnică.

5. Se fixează trei premii:

a. premiul I, Lei 50.000,

b. premiul II, Lei 30.000,

c. premiul III, Lei 15.000,

Planurile premiate devin proprietatea parohiei, celelalte planuri se vor restitui concurenților.

6. Parohia își rezervă dreptul de a încredința cu întocmirea planurilor de executare pe cine va afla de bine, fără considerare la concurenți.

7. Juriul de examinare a planurilor se va compune din:

a. trei membri ai consiliului parohial, în frunte cu președintele,

b. un delegat al societății arhitecților români din București,

c. un delegat al societății arhitecților diplomați din Timișoara,

d. un delegat al societății monumentelor istorice din București, în persoana D-lui Țigara Samurcaș,

e. Șef-inginerul Municipiului Timișoara.

8. Planurile provăzute cu motto și cu o scrisoare sigilate, în care se va arăta numele, locuința concurentului și motto sub care s'a prezentat planul la concurs, sunt a se înainta Părintelui Protopop Dr. Patrachie Țucra, președintele consiliului parohial în Timișoara IV, strada Mircea Vodă Nr. 6, până la 15 Septembrie a. c.

Planurile cari nu vor corespunde condițiilor și formalităților prescrise și vor sosi după termen, vor fi excluse dela concurs.

9. Planurile, intrate se vor examina în termen de 30 zile dela expirarea concursului, iar premiile se vor distribui după ce juriul își va depune raportul.

10. Schițele de situație se pot vedea în orele oficiale la Părintele Protopop Dr. Patrachie Țucra, președintele consiliului parohial.

11. La concurs pot participa numai arhitecți și ingineri recunoscuți și cetățeni români.

Timișoara, la 15 Martie 1933.

Dr. Patrachie Țucra

protopop, președintele consiliului parohial.

2—3

A viz.

Rugăm cu insistență pe P. C. conducători de oficii parohiale, cari au primit din calendarul Eparhial exemplare spre desfacere, să binevoiască a regula costul lor, returnând tot odată pe cele nevândute.

*Administrația Tipografiei și
Librăriei Diecezane, Arad.*

Ordin Circular

către toate Oficiile protopresbiterale și parohiale din Eparhia ort. rom. a Aradului.

Ordonăm, ca toate imprimătele, revizitele de scris, bisericești, lumânări ș. a. necesare bisericii noastre, cari să găsesc la Librăria noastră Eparhială din Arad, să nu se mai cumpere din alte părți, căci chitanțele alăturate la socoți, despre rechizite aflătoare la Librăria noastră, se refuză și vor cădea în sarcina conducătorului oficiului parohial.

Arad, la 28 Martie 1933.

*Consiliul Eparhial ort. rom.
A r a d.*

Publicație de licitație.

În ziua de 30 Aprilie oara 11 a. m. din 1933 să ține licitație cu oferte închise în sala edificiului parohiei a II-a Nr. c. 167 din Ohaba forgaciu, p. u. Sînersig, jud. Timiș-Torontal, pentru darea lucrărilor de refacere a turnului bis. ort. român din Ohaba forgaciu.

Ofertele se vor trimite oficiului parohial ort. rom. din Ohaba forgaciu. Cele sosite mai târziu, ori nu sunt în regulă, nu vor fi luate în considerare.

La oferte să va anexa vadiul de 5% în bani sau hârtie de valoare recunoscute de stat.

Planul, devizul de spese, aprobate de Ven. Cons. Eparhial ort. rom. din Arad cu Nr. 4357/932 și toate condițiunile referitoare să pot vedea la oficiul parohial din Ohaba forgaciu, în fie care zi, la oarele 11-12 a. m. și 3—5 p. m.

Antreprenorii nu vor putea pretinde nici un fel de rebonificare a speselor avute cu participarea lor la fața locului.

Spesele planului și a devizului, precum și cheltuielile fiscale de contract îl privesc pe antreprenorul acceptat de consiliul parohial.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a încredința lucrările acelui antreprenor de specialitate, care oferă mai multă garanță.

Vadiul ofertelor neacceptate să va restitui în termen de 3 zile dela deschiderea ofertelor,

Ohaba forgaciu, la 9 Martie, 1933.

Consiliul parohial.